

НАПРЯМИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ПЕРЕВЕЗЕНЬ ВАНТАЖІВ У МІЖНАРОДНОМУ СПОЛУЧЕННІ

студ. Ківіліс С.І., доц. Орда О.О.

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

kost.alexandra@gmail.com

Розвиток міжнародних перевезень вантажів територією України обумовлений як розширенням зовнішньоторговельних відносин між країнами ЄС та Азії, так й проведенням ініціативної політики ЄС щодо реалізації проектів в рамках транс'європейської транспортної мережі (TEN-T), поєднання інфраструктури сусідніх країн з мережею задля забезпечення ефективного і надійного управління переміщенням вантажів через зовнішній кордон ЄС.

Вирішення проблеми підвищення ефективності управління міжнародними перевезеннями потребує забезпечення ефективної координації і взаємодії різних видів транспорту, розвитку інтермодальних перевезень вантажів, комплексного транспортно-експедиційного обслуговування клієнтури. Це вимагає застосування принципово нових підходів, заснованих на принципах логістики [1]. Термін «міжнародна логістика» останнім часом набуває все більше значення, внаслідок глобалізації світової економіки. Перевезення в міжнародному сполученні безпосередньо пов'язані з тим, як регламентуються питання доступу до ринку міжнародних перевезень, на яких умовах можуть здійснюватися міжнародні перевезення по території окремої країни, на скільки розвинуті зовнішньоекономічні зв'язки між країнами і характер їх політичних відносин [2]. Завданням логістичного управління на міжнародному рівні при організації перевезень вантажів є розробка стратегії та тактики, що відповідають умовам формули «чотирьох Д»: дальність перевезень, документація, диференціація культур, диктат споживчого попиту [3].

До основних причин стримування розвитку міжнародних перевезень вантажів, зокрема автомобільним транспортом, у сфері зовнішньоекономічної діяльності України, є: неупорядкованість системи державного регулювання, особливо правового, щодо процедур перетину кордонів та справляння податків та зборів на митниці; висока вартість послуг посередників, які забезпечують процес перевезення вантажів у міжнародному сполученні; складнощі при документальному оформленні міжнародних перевезень, зокрема дозвільна система; низька швидкість доставки вантажів; непрозорість інформаційного обслуговування під час здійснення міжнародних перевезень тощо.

Ключовими транспортними технологіями сучасної інтегрованої транспортної системи є розвиток інтелектуальних транспортних технологій, розвиток змішаних (інтермодальних, комбінованих), у т.ч. контейнерних і контрейлерних, перевезень, високошвидкісні транспортні перевезення, логістичні технології, в т.ч. телематика (телекомунікаційні та інформаційні технології), створення та запровадження принципово нового рухомого складу, що сприятиме становленню нової інтегрованої мультифункціональної транспортної системи світу [4].

Напрями підвищення ефективності міжнародних перевезень повинні базуватися на принципах функціонування інтегрованої транспортної системи, яка характеризується термінами «інтермодальність», «інтероперабельність», «інтеркомунікація». «Інтермодальність» є альтернативою дорожнім перевезенням у системі, яка має відповідати економічним вимогам учасників доставки та принципам зеленої логістики. «Інтероперабельність» характеризується технічною та

експлуатаційною однорідністю, які можуть бути застосовані учасниками доставки для забезпечення ефективного надання послуг у режимі «від дверей до дверей». «Інтеркомунікація» полягає у забезпеченні ефективної взаємодії учасників, горизонтальної координації різних видів транспорту для отримання комплексного обслуговування «від дверей до дверей».

Як головний засіб для вирішення транспортних проблем в економічно розвинених країнах розглядається сучасна концепція «інтелектуалізації» транспорту. Концепція інтелектуальної транспортної системи як інтегрованої системи визначається як: людина – транспортна інфраструктура – транспортні засоби, з максимальним використанням новітніх інформаційно-керуючих технологій. В роботі [5] зазначається, що інноваційне вирішення проблем транспорту, яке передбачає створення не систем управління транспортом, а транспортних систем, де засоби зв'язку, контролю та управління від початку вбудовані в транспортні засоби та об'єкти відповідної інфраструктури. Причому можливості управління (прийняття рішень) на основі одержуваної в реальному часі інформації в таких системах доступні не тільки транспортним операторам, а й усім користувачам транспорту.

Отже, перспективні напрями підвищення ефективності організації перевезень вантажів у міжнародному сполученні полягають у застосуванні логістичного підходу базуватися на принципах функціонування інтегрованої транспортної системи з використанням новітніх інформаційно-керуючих технологій.

Література.

1. Охота В. Підвищення ефективності управління міжнародними перевезеннями Галицький економічний вісник. Економіка та управління національним господарством. Тернопіль, 2014. Том 44 (№ 1). С. 35-41. URL: http://elartu.tntu.edu.ua/bitstream/123456789/5154/2/GEB_2014v44n1_Vitaliy_Okhota-Efficiency_increase_35-41.pdf (дата звернення: 02.04.2021).

2. Орда О. О. Формування раціональних стратегій організації інтермодальних контейнерних перевезень в ланцюгах постачань на принципах кооперації учасників: автореф. дисс. на здобуття наук. ступеня канд. техн. наук: 05.22.01. Харків. 2019. 24с.

3. Тюріна Н. М., Гой І.В., Бабій І.В. Логістика: навч. посібник, Київ. 2015. 392 с. URL: http://www.dut.edu.ua/uploads/1_1228_89357192.pdf (дата звернення: 02.04.2021).

4. Никифорок О.І. Реконструктивний розвиток транспорту України на сучасному етапі. Економіка і прогнозування. 2016. № 4. С. 81–90. URL: http://eip.org.ua/docs/EP_16_4_81_uk.pdf (дата звернення: 05.04.2021).

5. Никифорок О.І. Розвиток транспорту з метою відновлення і зростання української економіки: наукова доповідь, Київ. 2018. – 200 с. URL: <http://ief.org.ua/docs/sr/300.pdf> (дата звернення: 05.04.2021).